

عنوان مقاله:

کمی سازی رشد و نمو ارقام گندم تحت شرایط فتوپریودی مختلف در منطقه گنبد کاووس

محل انتشار:

دوفصلنامه تحقیقات کاربردی اکوفیزیولوژی گیاهی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد صالح روان

سراله گالشی

ابراهیم زینلی

رحمت اله محمدی

علی راحمی کاریزکی

زهرا ایزدی

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه: تحلیل واکنش گیاه به تغییرات محیط و مدیریت های زراعی از جمله تغییر در تاریخ کاشت براساس مدل های ریاضی یک روش کارآمد برای پیش بینی عملکرد ارزیابی می شود. دستیابی به عملکرد بالا در گندم، از طریق انطباق مراحل رشد رویشی و زایشی گیاه با شرایط مساعد محیطی به وسیله انتخاب تاریخ کاشت و ژنوتیپ مناسب ممکن می باشد. رعایت اصول فنی زراعی مانند میزان بذر، تاریخ کاشت، طول دوره رشد و رقم مناسب برای کاشت از عوامل مهمی است که در کارایی کاشت تاثیر بسزایی دارد؛ به طوری که مجموعه عوامل محیطی رخ داده در آن زمان برای سبز شدن، استقرار و بقای گیاهچه مناسب باشد، ضمن اینکه در هر مرحله از رشد گیاه با شرایط مطلوب خود روبرو شود. بهترین رقم برای کاشت در هر منطقه رقمی است که مراحل رشدی خود را در زمان موجود و یا فصل رشد موجود در منطقه به اتمام برساند و هنگامی که در مورد نوع رقم مورد استفاده و کاشت تصمیم گیری می شود خطرات احتمالی پیش رو در نظر گرفته شود. مواد و روش ها: آزمایش مزرعه ای به صورت فاکتوریل بر مبنای بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ در شرایط دیم در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد کاووس به اجرا در آمد. فاکتورهای آزمایش شامل: تاریخ کاشت (۲۶ آذر، ۱۳ دی، ۳۰ دی و ۱۷ بهمن ماه) و ژنوتیپ بهاره (کوه دشت، زاگرس، لاین ۱۷، مروارید و N-۸۰-۱۹) بود. برای اندازه گیری شاخص های رشد شامل ماده خشک تجمعی، سطح برگ و سرعت رشد محصول به تعداد ۶ تا ۷ بوته نمونه گیری به فاصله هر ۱۴ روز در طی فصل زراعی انجام شد، وزن خشک برگ های سبز، زرد و ریزش یافته، ساقه ها و خوشه ها به صورت جداگانه، پس از قرار دادن نمونه ها درون آون در دمای ۷۵ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸ ساعت (تا رسیدن به وزن ثابت)، اندازه گیری شدند. نتایج: نتایج نشان داد شاخص های رشد شامل ماده خشک تجمعی، حداکثر سطح برگ و سرعت رشد محصول با تاخیر در کاشت کاهش یافتند. بیشترین شاخص سطح برگ (۹۸/۴) و سرعت رشد محصول (۶۴/۲۹ گرم بر مترمربع در روز) متعلق به لاین ۱۷ بود که در تاریخ کاشت ۲۶ آذر به دست آمد. نتایج این تحقیق نشان داد که، در تمامی ژنوتیپ های مورد بررسی از مرحله سبز شدن تا گرده افشانی با افزایش میانگین دما و طول روز سرعت نمو افزایش و تعداد روز لازم برای طی هر یک از مراحل نمو کاهش یافت؛ هم چنین در تمامی ژنوتیپ های مورد بررسی، با تاخیر در کاشت و افزایش دما، حداقل تعداد روز برای طی هر یک از مراحل نمو مورد بررسی کاهش یافت. حداکثر شاخص سطح برگ در ژنوتیپ های مختلف در تاریخ کاشتهای مورد مطالعه در این تحقیق قبل از خوشه رفتن (مرحله آبستنی) بود. در تاریخ کاشت های مختلف با افزایش طول روز و افزایش دما، زمان رسیدن به ۵۰ درصد حداکثر ماده خشک کاهش یافت؛ به نحوی که در ژنوتیپ های کوه دشت، لاین ۱۷، زاگرس، مروارید و N-۸۰-۱۹ در تاریخ کاشت ۱۷ بهمن نسبت به تاریخ کاشت ۲۶ آذر به ترتیب ۵۹/۳۴، ۳۱/۲۴، ۷۱/۳۵ و ۳۲/۳۰ و ۹۲/۲۷ درصد کاهش یافت. در تمامی ژنوتیپ ها حداکثر سرعت رشد محصول (CGR) و نیز زمان رسیدن به حداکثر CGR با تاخیر در کاشت کاهش یافت. ب ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726678>



